

РЕШЕНИЕ

№ 6523

гр. София, 19.11.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 58 състав,
в публично заседание на 23.07.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Снежанка Кьосева

при участието на секретаря Зорница Димитрова, като разгледа дело номер **3217** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по жалба на Застрахователна компания /ЗК/ [фирма] със седалище и адрес на управление в [населено място] срещу Решение № ППН-01-369/2019 от 20.02.2020г. на Комисията за защита на личните данни /КЗЛД, Комисията/.

С жалбата се твърди, че решението е незаконосъобразно, неправилно и постановено в противоречие с установените факти и обстоятелства по преписката. Иска се отмяна на оспорения акт. Претендира се присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

В съдебно заседание жалбата се поддържа от упълномощен представител.

Ответникът - Комисия за защита на личните данни /КЗЛД, Комисията/ чрез процесуален представител оспорва жалбата и претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение в полза на Комисията.

Заинтересованите страни Т. М. А. и [фирма] не изразяват становище по жалбата.

Съдът като взе предвид събраните по делото доказателства, прие за установено следното от фактическа страна:

Заинтересованата страна Т. А. подаде в КЗЛД жалба рег. № ППН-01-369/09.04.2019г. срещу ЗК [фирма] [населено място], с която уведомила Комисията, че във връзка с пререгистрация на лек автомобил на нейно име поискала сключване на анекс за смяна на собственост към съществуващата гражданска отговорност, но такъв ѝ бил отказан, поради това че е рисков клиент. Била определена като такъв клиент защото имала много сключени застраховки при ЗК, не е била редовен платец и е имала ПТП в чужбина. При направена справка по телефона се

оказало, че през 2016г. А. в рамките на месец направила пет застраховки гражданска отговорност на коли, които никога не е притежавала. Жалбата е потвърдена със заявление от 16.07.2019г..

ЗК [фирма] е уведомена за откриването на административното производство, както и ѝ е указано да представи становище и доказателства. С писмено становище от 16.07.2019г. дружеството е посочило, че не разполага с информацията относно сключени задължителни застраховки "Гражданска отговорност на автомобилистите", датиращи към 2016г., по които като застраховач да фигурира Т. М. А., но е налична информацията относно пет полици, сключени през м.април 2018г., по които като застраховач фигурира лицето Т. М.Т.. Уточнено е, че договорите за застраховката са били сключени чрез посредник [фирма], който след сключване на полиците е отчетел събраните по тях премии към ЗК [фирма], като екземпляр от полиците е предаден в архива на дружеството. Обърнато е внимание, че полиците са сключени за автомобили "нов внос", за които не е издавано Свидетелство за регистрация и регистрационен номер в РБ, преди сключване на полиците, поради което не може да бъде удостоверено чия собственост са автомобилите и дали застрахованото лице има интерес от сключването на тези полици. Според становището дружеството няма нормативно основание да изисква от застраховачия документ за самоличност, от който да се установи дали лицето, застраховачо даден автомобил, предоставя свои или чужди данни и дали има право да предоставя чужди лични данни и на какво основание. Дружеството е уведомило Комисията, че от момента на сключване на застраховка, страна по която е ЗК [фирма], то обработва и съхранява предоставените лични данни на основание договора за застраховка и всички права и задължения, които има спрямо трети ползвачи се лица, които произтичат от неговото действие. В становището е посочено и че са прекратени договорните правоотношения със застрахователен агент [фирма], поради нееднократно установени нарушения на сключения Договор за застрахователно агентство.

С писмо от 25.10.2019г. ЗК [фирма] е предоставило изискваните от КЗЛД документи, а с писмо от 12.11.2019г. дружеството представило легални преводи на документите по преписката, представени на чужд език.

В хода на административното производство е установено, че лицето Т. Т. е идентично с лицето Т. А., тъй като жалбоподателката си е променила фамилното име след сключване на брак на 24.09.2016г.

[фирма] също е уведомено за образуваното административно производство и Комисията е изисквала предоставяне на становище по случая, ведно с относимите доказателства, включително сключения договор между дружеството и ЗК [фирма]. Дружеството не е представило становище и относими към случая доказателства, включително изискваните от КЗЛД документи.

От ЗК [фирма] е постъпило второ становище според което от доказателствата се установява, че Т.А. е била обвързана с покупко-продажба на определен брой автомобили, които впоследствие са станали обект на застраховка "Гражданска отговорност" в дружеството. Сочи се, че основанието за съхраняване и обработване на предоставените данни на А. са сключените договори за застраховка "Гражданска отговорност", както и че за застрахователя е налице задължение да съхранява и обработва нейните лични данни дори и след прекратяване на сключените полици, предвид правата и задълженията, които произлизат за него от тяхното сключване. Дружеството се е позовало и на разпоредбата на чл.483, ал.1, т.1 от

Кодекса за застраховането /КЗ/, според който всяко лице, различно от собственика на автомобила, има застрахователен интерес от сключване на договора за задължителна застраховка. Становището се аргументира и с това, че при сключване на задължителна застраховка е предвидено право на застрахователя или застрахователния посредник да направи копие от документ за придобиване, ако МПС е с чуждестранен регистрационен номер по аргумент от чл.489, ал.5, изр.2 от КЗ, както и че никъде в КЗ не е предвидено право да се копира личната карта на застрахователя при сключване на задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на МПС "нов внос". Прави се извод, че КЗ като специален закон не предвижда възможност за прилагане на разпоредбата на чл.25г от ЗЗЛД.

Със събраните доказателства се установява, че са налични пет броя полици за сключени задължителни застраховки "Гражданска отговорност" на автомобилистите, в които са вписани трите имена и актуалния адрес на Т. А., но в полиците липсва подпис на застрахованото лице, с който да се удостовери, че са сключени от Т.А.. В заверените копия от документи, с превод на български език въз основа, на които са сключени договорите за застраховка за четири от петте автомобила съдържат подписи, различни по рисунък и са с неустановено авторство по безспорен начин. Не се установява твърдяното от ЗК [фирма] прекратяване на договор за застрахователно агентство №218-9-481/2013г. както с представеното допълнително споразумение към договор за застрахователен агент № 21119481/2013г. от дата 08.03.2019г., така и с извършената служебна справка в страницата на Комисията за финансов надзор /КФН/, където не е посочена крайна дата на договор за застрахователно агентство № 218-9-481/2013г. от 24.07.2013г., която да удостоверява прекратяването му. От друга страна представената електронна справка от интернет страницата на КФН свидетелства за край на договор за застрахователно агентство без посочен номер с дата 06.03.2019г.

С договор за застрахователно агентство №218-9-481/2013г., сключен на основание КЗ и Общите условия за осъществяване на застрахователно агентство /ОУ/, неразделна част от договора, между ЗК [фирма] и [фирма] са регламентирани условията и редът за извършване на възмездна дейност на пряко договорно представителство от името и с последствия за застрахователя, като застрахователят упълномощава застрахователния агент да сключва застрахователни договори на територията на РБ по конкретно посочени видове и подвидове застраховки, между които и задължителна застраховка "Гражданска отговорност".

В застрахователните договори, за които се твърди, че А. е страна не е вписан номера на легитимационния документ на жалбоподателката, така както е предвидено в т.3.7 от ОУ. ЗК [фирма] не е представила и доказателства за извършване на проверка по отношение сключените от [фирма] застрахователни договори или да е наложила санкция за невписване в полиците на номер на легитимационен документ съгласно регламентираното в т.3.9 и т.10.1 от ОУ.

Насрочено е и е проведено заседание на КЗЛД на 09.10.2019г., на което е разгледана допустимостта на подадената от А. жалба. Прието е решение, с което жалбата е обявена за допустима и е насрочено открито заседание за разглеждането ѝ по същество. Страните са уведомени за решението и за насроченото заседание, както и че може да представят допълнителни писмени доказателства в подкрепа на твърденията си.

Допуснато е събиране на други доказателства. На 18.12.2019г. в открито заседание

след обсъждане на жалбата по същество КЗЛД е приела решението си. Решението е прието след гласуване от присъствалите 4 членове с пълно мнозинство - 4 гласа "за".

С оспореното решение КЗЛД е обявила подадената от Т. М. А. жалба за основателна по отношение на ЗК [фирма] за извършване на неправомерно обработване на личните данни на жалбоподателката, без предприемане на необходимите технически и организационни мерки, предвидени в чл.23, ал.1 от ЗЗЛД /отм./, респ. в чл.32 от ОРЗД и на основание чл.58, §2, б."и" във вр. с чл.83, §4, б."а" от Общия регламент относно защитата на данните, предвид обработване на личните данни на Т. А. без предприемане на необходимите технически и организационни мерки за защитата им е наложила на ЗК [фирма] административно наказание "имуществена санкция" в размер на 5 000 лв.

ПРАВНА СТРАНА

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган – Комисията за защита на личните данни- в рамките на предоставените ѝ правомощия съгласно чл.38, ал.3 от ЗЗЛД. Решението е прието в открито заседание, насрочено за разглеждане на жалбата по същество на 18.12.2019г. със законоустановеното мнозинство /единодушно/ от членовете на административния орган съгласно чл.9, ал.3 от ЗЗЛД.

Решението е издадено в предвидената от закона форма, Не са допуснати и административно-производствени нарушения.

Нарушението е довършено. Започнало е при действието на чл.23, ал.1 от ЗЗЛД. Жалбата е подадена след отмяна на посочената разпоредба. Считано от 25.05.2018г. се прилага ОРЗД, който има пряко действие. Административният акт е постановен на 20.02.2020г. и е съобразен с действащия към този момент материален закон.

Според определението на чл.6, ал.1 от ЗЗЛД Комисията за защита на личните данни, е независим надзорен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъпа до тези данни, както и контрола по спазването на Регламент /ЕС/ 2016/679 и на този закон. Комисията изпълнява задачите по чл.57 от Регламент (ЕС) 2016/679 /чл.10, ал.1 от ЗЗЛД/ и упражнявайки предоставените ѝ от закона правомощия посочени в чл.10, ал.2 от ЗЗЛД.

Страните не спорят, че ЗК [фирма] [населено място] е администратор на лични данни по смисъла на закона. Заинтересованата страна Т. М. А. е физическо лице.

Съгласно чл.4 от Регламента „лични данни" означава всяка информация, свързана с идентифицирано физическо лице или физическо лице, което може да бъде идентифицирано („субект на данни“); физическо лице, което може да бъде идентифицирано, е лице, което може да бъде идентифицирано, пряко или непряко, по-специално чрез идентификатор като име, идентификационен номер, данни за местонахождение, онлайн идентификатор или по един или повече признаци, специфични за физическата, физиологичната, генетичната, психическата, умствената, икономическата, културната или социална идентичност на това физическо лице, а „обработване" означава всяка операция или съвкупност от операции, извършвана с лични данни или набор от лични данни чрез автоматични или други средства като събиране, записване, организиране, структуриране, съхранение, адаптиране или промяна, извличане, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване,

разпространяване или друг начин, по който данните стават достъпни, подреждане или комбиниране, ограничаване, изтриване или унищожаване.

Обработването на лични данни е допустимо в конкретно посочени в ЗЗЛД случаи, а именно: обработването е необходимо за изпълнение на нормативно установено задължение на администратора на лични данни; физическото лице, за което се отнасят данните, е дало изрично своето съгласие; обработването е необходимо за изпълнение на задължения по договор, по който физическото лице, за което се отнасят данните, е страна, както и за действия, предхождащи сключването на договор и предприети по негово искане; обработването е необходимо, за да се защитят животът и здравето на физическото лице, за което се отнасят данните; обработването е необходимо за изпълнението на задача, която се осъществява в обществен интерес; обработването е необходимо за упражняване на правомощия, предоставени със закон на администратора или на трето лице, на което се разкриват данните; обработването е необходимо за реализиране на законните интереси на администратора на лични данни или на трето лице, на което се разкриват данните, освен когато пред тези интереси преимущество имат интересите на физическото лице, за което се отнасят данните /чл.4 от ЗЗЛД, отм. ДВ, бр. 17 от 2019 г., действал към момента на извършване на нарушението/. В случая дружество [фирма] при сключване на застрахователните полици на 12.04.2018г., 13.04.2018г., 24.04.2018г. и 25.04.2018г. е обработвало данните на А. /трите ѝ имена и актуален адрес/ без наличие на изрично съгласие от А., или наличие, на което ѝ да е от предвидените условия за допустимост на обработването им /чл.4, ал.1 от ЗЗЛД, отм., респ. чл.6, §1 от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО / - /Общ регламент относно защитата на данните, ОРЗД/, тъй като на застрахователните полици липсва подпис на А., респ. липсва валидно изразено съгласие за обработване на личните ѝ данни.

Съгласно чл.23, ал.1 от ЗЗЛД /отм./ администраторът на лични данни предприема необходимите технически и организационни мерки, за да защити данните от случайно или незаконно унищожаване, или от случайна загуба, от неправилен достъп, изменение или разпространение, както и от други незаконни форми на обработване. Със становището си жалбоподателят твърди, че от момента на сключване на застраховка, страна по която е ЗК [фирма], дружеството обработва и съхранява предоставените лични данни на основание договора за застраховка и всички права и задължения, които има спрямо трети ползвачи се лица, които произтичат от неговото действие. С т.3.7 от ОУ неразделна част от договора, между ЗК [фирма] и [фирма] е предвидено вписване на номера на легитимационния документ на застрахователя в застрахователния договор. В застрахователните договори, за които се твърди, че А. е страна не е вписан номера на легитимационния документ на заинтересованата страна. Със събраните по делото доказателства не се установява ЗК [фирма] да е извършвала проверка по отношение сключените от [фирма] застрахователни договори или да е наложила санкция за невписване в полиците на номер на легитимационен документ съгласно регламентираното в т.3.9 и т.10.1 от ОУ.

ЗК [фирма] е разполагала с процесните застрахователни полици, но не е установила липсата на подпис на А. върху застрахователните полици и е обработвала личните данни на жалбоподателката без изричното ѝ съгласие и без предприемане на

технически и организационни мерки за защита. По силата на чл.23, ал.1 от ЗЗЛД администраторът на лични данни предприема необходимите технически и организационни мерки, за да защити данните на съответното лице. Администраторът на лични данни определя срокове за провеждане на периодични прегледи относно необходимостта от обработване на данните, както и за заличаване на личните данни. Мерките следва да са съобразени със съвременните технологични постижения и да осигуряват ниво на защита, което да съответства на рисковете, свързани с обработването, и на естеството на данните, които трябва да бъдат защитени. В случая липсата на правила и процедури за своевременен контрол е попречило да се извърши навременен и обективен контрол по отношение обработването на личните данни на А..

Съгласно чл.38, ал.3 от ЗЗЛД Комисията се произнася с решение, като може да приложи мерките по чл. 58, параграф 2, букви "а" – "з" и "й" от Регламент (ЕС) 2016/679 или по чл. 80, ал. 1, т. 3, 4 и 5 и в допълнение към тези мерки или вместо тях да наложи административно наказание в съответствие с чл. 83 от Регламент (ЕС) 2016/679, както и по глава девета. С оспореното решение на основание чл.58, §2, б."и" във вр. с чл.83, §4, б."а" от Общия регламент относно защитата на данните, предвид обработване на личните данни на Т. А. без предприемане на необходимите технически и организационни мерки за защитата им КЗЛД е наложила на ЗК [фирма] административно наказание "имуществена санкция" в размер на 5 000 лв.

Съдът приема, че съобразно приложимото към случая право, в обстоятелствената част на решението на КЗЛД са изложените подробни съображения, които обосновават определената по вид и размер конкретна санкционна мярка – имуществена санкция. Административният акт съдържа точни и ясни мотиви за направения избор на най-ефективна, целесъобразна и съответна на принципа на пропорционалност мярка за констатираното нарушение. Обоснован е размерът на избраната мярка - 5000 лева, при което са взети предвид изяснените по случая релевантни обстоятелства и нормативно установеният максимален размер на имуществената санкция. Изложените съображения от органа са последователни, логични и в съответствие с тежестта, вкл. продължителността на извършеното нарушение.

Правилно при определяне на наказанието на ЗК [фирма] органът е взел предвид, че непредприемането на подходящите технически и организационни мерки от администратора на лични данни от една страна е довело до сключване на няколко застрахователни договора, без изразено съгласие от А., а от друга А. е определена от застрахователната компания като рисков клиент, осъществил птп в чужбина и с множество сключени застраховки, по които не е редовен платец, поради което цената на застраховката ѝ "Гражданска отговорност" следвало да се оскъпи с 500

лв. Наказанието е определено в минимален размер - 5000 лв. от посочения в чл.83, §4, б."а" от ОРЗД /до 10 000 000 евро/. Тъй като наказанието съответства на тежестта на нарушението няма основание размерът му да бъде изменян.

Предвид изложените в оспореното решение аргументи съдът приема, че изборът на имуществена санкция, извършен от КЗЛД е подходящ и съответен на предвидения с нейното налагане санкционен, предупредителен и дисциплиниращ ефект, както и че със същата не се надхвърля необходимото за постигането на тези цели. Постановената от административния орган форма на контрол съдейства за постигане и на целта на закона – осигуряване на ефективна защита при обработка и съхранение на личните данни.

Неправомерното обработване на личните данни на заинтересованата страна е осъществявано в продължителен период от време, без знанието и съгласието на А. без предприемане на технически и организационни мерки за защита на данните, вкл. след подаване на жалбата в КЗЛД, при липса на което й да е от законовите основания за това. ЗК своевременно е била уведомена от заинтересованата страна А., че неправомерно обработва данните й, но не е предприела никакви действия за преустановяване на нарушението или за изясняване на случая.

Неоснователни са възраженията на жалбоподателя във връзка с разпоредбата на чл.25г от ЗЗЛД. В случая се касае за обработване на лични данни без съгласие на посоченото в застрахователните полици лице и без предприемане на необходимите технически и организационни мерки за защита на данните, предвидени в чл.23, ал.1 от ЗЗЛД /отм/, респ. в чл.32 от ОРЗД. По тази причина липсата на уредена възможност в КЗ администраторът да копира документ за самоличност или свидетелство за управление на моторно превозно средство на застраховащия е без значение, тъй като документът не замества липсата на съгласие и непредприемането на технически и организационни мерки. В случая не се отразява на отговорността на жалбоподателя и обстоятелството, че автомобилите са нов внос.

Действително липсата на съгласие по смисъла на чл.26, ал.2, пр.2 от Закон за задълженията и договорите /ЗЗД/, като основание за нищожност на застрахователния договор "Гражданска отговорност" на автомобилистите, не е налице в хипотезата на неположен подпис на някоя от страните, Отсъствието на подпис в застрахователната полица, като несъобразено с императивното изискване за форма на застрахователния договор за застраховка "Гражданска отговорност на автомобилистите, установено с чл.344, ал.1 от КЗ, може да обективира и липсата на

съгласие за неговото сключване, но съобразен характерът на този договор на абсолютна търговска сделка и разпоредбата на чл.343, ал.2 от КЗ дават основание да се приеме, че в тази хипотеза ще е приложимо общото правило на чл.293, ал.4 от КЗ. Независимо от това в настоящото производство не може да се направи еднозначен извод за наличието на валидно застрахователно правоотношение предвид оспорването от страната, която не е подписала документа. Не може да бъде отречено и правото, на която ѝ да е от страните при констатирана липса на съгласие, несъмнено създаваща правна несигурност, да предяви иск за прогласяване нищожността на застрахователния договор и да установи със сила на пресъдено нещо действителното правно положение между страните. От друга страна нарушението на материалния закон, относно непредприемането на технически и организационни мерки не е в зависимост от действителността на договорите. Администраторът на лични данни е длъжен да предприеме необходимите технически и организационни мерки, за да защити всички данни, които съхранява и обработва от случайно или незаконно унищожаване, или от случайна загуба, от неправомерен достъп, изменение или разпространение, както и от други незаконни форми на обработване.

Предвид изложеното оспореното решение е постановено в съответствие с материалния закон и с целта на закона. Жалбата е неоснователна.

При този изход на делото основателна е претенцията на ответника за присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100,00 лв. Искането на жалбоподателя за присъждане на разноски е неоснователно.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал.2 от АПК, СЪДЪТ

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на ЗК/ [фирма] със седалище и адрес на управление в [населено място] срещу Решение № ППН-01-369/2019 от 20.02.2020г. на Комисията за защита на личните данни.

ОСЪЖДА ЗК/ [фирма] със седалище и адрес на управление в [населено място] да заплати на Комисията за защита на личните данни сумата 100,00 лв. разноски по делото.

Решението може да се обжалва с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ: